

quando evidenter ex conjecturis manifestis apparet partes novationem facere voluisse, ibidem. — an videatur facta ex assignatione in solutum, ibidem. — Et quid si delegatus non acceptavit, sed erat tantum simplex mandatum, ibidem in n. 7. — Et an mutatio status impediatur novationem obligationis conditionalis, et qualis, ibidem in n. 9. — Et an servus qui liberam peculii administrationem habet, possit novare, n. 1 l. 17 per text. ibi, t. 14 part. 5. — Et an per novationem obligetur mulier ipso jure, et an ei succurratur per Vellejanum, n. 3 dict. l. 17. — Et quid si creditor liberavit mulierem in se alienam obligationem animo novandi suscipientem, an tunc liberetur primus debitor, ibidem. — Novatio si fiat in personam pupilli sine tutoris auctoritate, cujus effectus sit, gloss. l. 18 tit. 14 p. 5 per illum text. — vicem solutionis obtinet, et an illa legitime facta, hypothecæ et pignora liberentur, n. 2 l. 19 ibidem. — Et quid si fidejussor interveniat et quid de privilegiis prælationis, an durent in obligatione novata, ibidem. — Et an exceptio quæ poterat competere contra delegantem, competit contra eum cui est delegatus, n. 4 dict. l. 19 tit. 14 part. 5.

NOVITER CONVERSUS ad fidem in Episcopum eligi non potest, n. 1 l. 23 per text. ibi, tit. 5 part. 1.

NOVITI an possint eligi in Abbates, et an postulari, n. 2 et 3 l. 23 tit. 5 part. 1. — qui per annum in Religione permanserunt, an per vim professionem sibi dari petere possit, n. 4 l. 1 tit. 7 part. 1. — qui proprie dicantur, et an teneanturolvere gabellas, et quales esse debeant, n. 1 l. 4 tit. 7 part. 1.

Nox quando dicatur, n. 4 l. 6 tit. 29 part. 7, et n. 4 l. 8 tit. 31 part. 7.

NOXA, et an dominus animalis liberetur illum dando pro noxa, quando culpa pastoris in fundum alienum damnum dedit, n. 3 l. 24 tit. 15 part. 7. — Et quando dominus animalis ad id teneatur, vel ad emendationem damni, n. 4 dict. l. 24 per text. ibi.

NUBERE quis compelli non debeat, et quare, n. 7 l. 1 tit. 20 part. 2. — Nubens secundo durante adhuc primo matrimonio qualiter puniatur, et per quem, n. 1 l. 16 per text. ibi, tit. 17 part. 7.

NUMERUS septenarius, et ejus excellentiæ, n. 1 in proœm. 1 part. — quadragenarius dicitur multitudinis, n. 6 l. 50 per text. ibi, tit. 5 part. 1. — ab unitate procedit, unitas verò à nullo, n. 2 in proœm. tit. 3 part. 1. — testium qualis esse debeat ad hoc scilicet ut aliquid plenè probetur, n. 1 et 2 l. 52 tit. 16 part. 3. — testium qualis esse debeat, et usque ad quem numerum testes recipi debeant in qualibet causa, n. 6 dict. l. 52 tit. 16 part. 6. — minor in testibus aliquando majori præfertur, et quid si multum excederet, n. 3 l. 40 tit. 16 part. 3.

NUNTIATIO novi operis qualiter, et sub quibus verbis fieri debeat, n. 10 l. 1 et n. 2 l. 2 tit. 32 part. 3. — Et an in denuntiatione debeat inferri causa, ibi n. 14. — Et an in denuntiatione, quæ fit per jactum lapilli, sint necessaria verba, ibi n. 12. — Nuntiatio in quo loco debeat fieri, et an arctet dominum, si in congruenti loco fiat, ibid. in n. 13. — Nuntiare novum opus quis possit, et an sine mandato aliquid ad hoc admittantur, n. 7 l. 1

tit. 32 part. 3. — Et an talis nuntiatio novi operis debeat fieri per scripturam, et an tunc nuntians possessionem perdat, n. 9 dict. l. 1 tit. 32 part. 3. — Nuntiatio operis novi si fiat operariis, et an in quo allis, et domino ignoranti noceat, n. 16 ibi. — Et an tunc domino competit actio aliqua contra eos, quia statim ab opere non discesserunt; et quid si ipsi essent multum pauperes, ibidem. — Nuntiatio an teneat, si fiat quando nullus est in opere, licet postea ad notitiam domini pervenerit, n. 17 l. 1 tit. 32 part. 3. — Nuntiatio à socio facta, et an quando, et qualiter prosit consociis, et an socii videantur habere inter se reciprocum mandatum, n. 5 l. 2 ibidem. — Nuntiare novum opus quis possit, et an ad hoc admittatur forensis, quando opus fit in loco publico, vel in via publica, n. 2 leg. 3 tit. 32 part. 3. — an possit quilibet adultus etiam ante septemdecim, n. 5 l. 3 ibi. — an possit novum opus ille, qui servitutem habet in re aliqua, n. 1 l. 5 tit. 32 part. 3. — Nuntiatio uni facta, si postea res illa vendatur, an noceat emptori, et qualiter, n. 1 l. 6 tit. 32 part. 3. — locum non habet, ubi quis ob commodum publicum sive privatum canales reficit, vel cum præparatoriis aliquod præstat impedimentum, n. 3 l. 7 ibi. — an possit sperni, quando certum est nuntiantem jus non habere, vel in aliis casibus, n. 2 l. 8 ibid. — an teneat, quando nuntians tempore nuntiationis suæ non præstat juramentum, n. 1 l. 9 tit. 32 part. 3. — Et quantum tempus impedimentum illud durare debeat, et qualiter tunc dies computari debeant, n. 2 dict. l. 9. — Nuntiatio non habet certum tempus determinatum, sed est perpetua, et ideo licet post denuntiationem partes quiescerent usque ad quinquennium, si postea nuntius ædificaret, destrueret opus, n. 2 dict. l. 9. — si spernatur à nuntiato, damnificat sibi in uno casu, n. 4 ibi. — Et quando fit nuntiatio novi operis, cui cautio offerenda sit, an iudici, vel parti, n. 5 dict. l. 9 tit. 32 part. 3. — Et cautio quæ præstat à nuntiato, non potest invito nuntiatore ante tres menses dari, neque recipi, ibi n. 6.

NUNTIATOR si infra tres menses probabit, reus autem objicit exceptionem, quæ probata non est, an tribus mensibus elapsis ipse nuntius ad præstandam cautionem, quæ de jure requiritur, admitatur, n. 1 l. 9 t. 32 part. 3. — licet appellet à licentia iudicis nuntiatio post tres menses data, eo quòd cautionem præstitit, poterit ædificare; neque destruetur tanquam factum appellatione pendente; et quid si postea ipse iudex contra nuntiatum pronuntiet, et ille appellavit à sententia, n. 3 et 4 dict. l. 9. — an possit appellatione pendente in opere procedere, dict. n. 4 dict. l. 9 tit. 32 part. 3.

NUNTIATUS si elapso quinquennio ædificasset, an ejus opus destruetur, n. 2 l. 9 tit. 32 part. 3. — licet appellavit à sententia, et cautionem offerat de opere demolendo, an ædificare possit, n. 3 dict. l. 9. — si intra tres menses exceptionem, quam opposuit, non probavit, an tunc ad solitam cautionem admittatur, ibid. — si sprete nuntiatione in opere suo processerit, non gaudebit legis privilegio, quo post tres menses præstita cautione istud sibi permittitur, ibi n. 4. — si in publico ædificet, si non ostendat quo jure ædificet, etiamsi satisdet, ædi-

ficare non poterit, dict. n. 4 dict. l. 9. — cui præstita cautione fuit data licentia ædificandi, si condemnetur, et à sententia appellet, an interim possit ædificare, ibid. in fin. — offerens cautionem antequam sint elapsi tres menses, an nuntiatore nolente debeat recipi, ibi n. 6, vide supra in verbo NUNTIATIO.

NUNTIUS, et an soli nuntio sit credendum, cum dicit se aliquem citasse, n. 8 l. 1 tit. 7 part. 3. — Nuntii si de iudicis mandato aliquem contra juris formam violenter de domo extraxerint, non tenentur, n. 4 ad fin. l. 3 tit. 7 part. 3. — Regis de jure gentium sunt inviolabiles, et qualiter intercedere debeant, n. 1 l. 25 tit. 18 part. 3. — Nuntius creditoris an excuset debitorem sibi solventem, licet postea res perdatur, n. 1 in fin. l. 4 t. 2 p. 5. — Et quid si ille sit nuntius ecclesiæ, ibid. in fin. — Nuntius legalis dicitur aliquis, licet pauper sit, dum tamen bonos mores habeat, et fidelis ab omnibus reputetur, n. 3 dict. l. 4 t. 2 p. 5. — Et semper imputatur ei, qui malum nuntium misit, et non legalem, neque fidedignum, ibi in n. 4. — Nuntius à creditore missus debitori, si domini mandatum mutaverit, et petat nomine domini sibi dari rem, cum illud sibi dominus non mandasset, sed tantum debitori dicat, ut sibi rem debitam mittat, an et quando istud domino imputetur, n. 2 d. l. 4 tit. 2 part. 5. — certus an requiratur ad hoc, scilicet ut donatio per aliquem absenti facta pro perfecta habeatur, n. 1 l. 4 per text. ibi, tit. 4 p. 5. — Et an istud aliquo modo innovetur per leges Ordinamenti, d. n. 1. — Et an factum falsi nuntii possit ratificari, n. 1 l. 48 tit. 5 part. 5.

NUNDINÆ, de istis vide in verbo FERIE.

NUNQUAM minus solus, quam cum solus, n. 2. ad fin. in proœm. tit. 12. part. 1.

NUPTIE fieri non debent in festivitibus, et quando impedimentum istud duret, n. 3 et 4 cum sequent. l. 18 tit. 2 part. 4. — an possint fieri post primam diem Epiphaniæ, an verò post octavam ipsius, ibid. in n. 9. — non sequatur, dos nunquam debetur, etiam si dos solvi promittatur statim, vel intra annum, n. 5 l. 11 tit. 11 part. 4. — Et quid erit si ex mente contrahentium appareat, quòd non sit spectanda ista conditio, vel si dicatur, quòd solvetur dos ad voluntatem viri, ibid. — Nuptiæ an sint spectandæ ad hoc, ut relictum mulieri pro dote sibi debeat, vel non, n. 2 l. 12 ibi. — si tertio celebrentur, illud est abominabile apud omnes, etiam quoad parentes, ex eo scilicet quòd arguunt incontinentiam, n. 1 l. 1 tit. 12 part. 4. — Et an legatum mulieri relictum, si castè vixerit, debeat illi, quæ tertias nuptias contraxit, et quid in marito sic relinquente, ibid. — Nuptiæ secundæ an beneficii debeant, et quando poena in hoc statuta locum habeat, dict. n. 4 dict. l. 2 junct. ibi n. 3 per illum text. ibi. — secundæ si contrahantur durantibus adhuc primis, qualiter sic contrahens puniatur, n. 1 l. 16 per text. ibi, tit. 17 part. 7. — Et ad judicandas incestas nuptias jus canonicum semper inspicere debet, non civile, n. 4 l. 3 t. 18 part. 7.

NURUS an admittatur ad accusandum occisores sui soceri, n. 3 l. 2 tit. 1 part. 7. — si occidat socerum, qualiter puniatur, gloss. l. 12 per text. ibi, tit. 8 p. 7.

— si injuriatur, an ejus socer possit actionem injuriarum contra injuriantes intentare, n. 3 l. 9 per text. ibi, tit. 9 part. 7.

NUTRICES an possint esse legitimi testes in causis alumnorum, n. 1 in proœm. tit. 20 part. 4. — ab alumnis in iudicio vocari non possunt sine venia, eo scilicet quia matribus æquiparantur, ibid.

NUTRIRE filium quando ad ejus patrem vel ad ejus matrem pertineat, n. 1 l. 3 per text. ibi, tit. 19 part. 4. — Et quid in filiis spuris, ibid. — Et quid si non deceat matri illum lactare, ibidem.

NUTRITI an verè habeantur loco filiorum, n. 1 in fin. in proœm. tit. 20 part. 4. — Nutritus in aliqua patria, etiamsi ibidem non fuerit natus, dicitur naturalis illius patriæ, n. 4 l. 2. per text. ibi, tit. 24 part. 4.

NUTRITOR alicujus puellæ si postea velit illam in uxorem ducere, vel cum filio ipsius, si ipsa vel ejus pater noluerit, an huic nutritori expensæ, quas in nutriendo fecit, solvi debeant, n. 3 l. 35 tit. 14 part. 5. — Nutritores ex filiorum Regis quales in se esse debeant, n. 3 l. 4 per text. ibi, tit. 7 part. 2. — sunt loco parentum, et multa in eorum favorem vide per n. 1 in proœm. tit. 20 part. 4. — non possunt à nutritis, et alumnis sine venia vocari in iudicio, dict. n. 1. — Nutritor quando possit recuperare expensas, quas in aliquo nutriendo fecit, n. 4 l. 3 per text. ibi, tit. 20 part. 4. — filii alterius, quem ab ecclesia suscepit, an à patre expensas, quas cum eo fecit, debeat recuperare, et quales, n. 4 l. 4 tit. 20 part. 4.

NUTU FACTUM, et an testamentum nutu factum, si fiat ad pias causas, valeat, vel non, n. 2 l. 6 tit. 3 part. 6. — Et qui aliquid falso significare intendit, falsum committit, n. 1 in fin. l. 3 tit. 13 part. 2.

NULLUS excusator à bello contra seditiosos in damnum reipublicæ, n. 8 l. 3 tit. 19 part. 2.

o

OBEDIENTIA, si solummodo promittatur, propter hoc quis non dicitur professus, si alia non renuntiet, n. 1 l. 1 tit. 7, et n. 1 l. 2 part. 1. — præstita Episcopo per Abbatem exemptum monasterio non præjudicat, n. 4 l. 3 tit. 12 part. 1. — Obedienciam Abbati promittens utrum totam regulam videatur profiteri, n. 6 l. 88 t. 18 part. 5. — Obediencia per Monachum præscribi non potest, n. 1 in fin. l. 25 tit. 14 part. 7.

OBEDIRE debet filius potius patri, quam Principi, si simul in jubendo aliquid concurrant, n. 9 l. 2 t. 1 p. 1. — debet filius patri, matrique suæ, ibid. — tenetur quis Principi sub poena mortis, n. 5 l. 16 tit. 1 part. 1. — Obediendum est semper, ubi aliquid mali non est, n. fin. l. 33 tit. 6 part. 1. — Obedire non debemus etiam Regibus, quando aliquid contra Deum, vel contra conscientiam nobis præcipitur, n. 5 l. 25 tit. 13 part. 2.

OBVIANS Corpus Christi cum confugit ad ecclesiam propter delictum, an gaudeat immunitate, n. 2 l. 4 tit. 11 part. 1.

OBVICI an possit mutuandi, quando repetit mutuum,

quod ipse non fuit dominus rei mutuatæ tempore quo mutavit, et cui tunc incumbat probatio, n. 2 l. 1 tit. 1 part. 5.

OBJECTUS TESTIS, vide in verbo TESTIS OBJECTUS.

OBATIONES quæ fiunt capellæ sæculari sitæ intra parochiam, an cedant ecclesiæ parochiali, ubi sita est, n. 2 l. 6 tit. 19 part. 1. — quæ fiunt imagini religiosæ existenti intra parochiam, an spectent ad Præsbyterum parochialem, ibid. — Et quid si magno sit in aliquo monasterio, ibique fiat oblatio, an Religiosis cedat, ibid. — Oblationes quæ fiunt Episcopo celebrante in aliqua parochia, an suæ sint, vel non, ibid. — Et quid si in hoc adsit aliqua consuetudo, an illa debeat observari, ibidem. — Oblationes quæ fiunt celebranti in alicujus parochia, an cedant ipsi celebranti, vel parochio, dict. n. 2 l. 6 tit. 19 part. 1. — an fiant Vicario, seu Capellanis positus ad certum tempus, vel proprio Rectori, vel Sacerdoti, ibid. — quæ fiunt in ecclesia durante Divino officio, debent distribui inter Clericos illius ecclesiæ, ibid. in fin. — de necessitate non debent fieri in ecclesiis, dum celebrantur divina, illud enim est voluntarium etiam in quibuscumque festivitibus, n. 2 l. 8 tit. 19 part. 1. — per vim fieri debent, quando aliis clericis sustentari non potest, n. 4 l. 9 tit. 19 part. 1. — meretricum recipi non debent, et neque etiam aliorum, n. 8 cum aliis ibi, l. 10 tit. 19 part. 1. — non debent recipi ab his, qui sunt in notorio crimine, n. 40 l. 10 tit. 19 part. 1. — ab excommunicatis non sunt recipiendæ, neque ab his qui cum eis communicant, n. 15 dict. l. 10. — Oblatio debiti per amicum facta, an liberet debitorem, saltem à pœna, n. 2 l. 52 tit. 12 part. 5.

OBLATI ORDINUM qui dicantur, et in quo differant à monachis, et à conversis, n. 2 l. 9 t. 7 p. 1. — an possint ad arctiorem Religionem petita licentia, transire licet non obtineat eam, ibidem. — Oblatus curiæ Regis filius ex hoc legitimatur, et quæ sint ad hoc necessaria, omnes gloss. l. 5 tit. 15 part. 4. — filius curiæ Regis per patrem potest patri, agnatis, et cognatis succedere, secus tamen erit, si filius seipsum offerat, n. 11 l. 7 t. 15 part. 4.

OBLIGATIO voti an tollatur per impedimentum superveniens, n. 5 l. 4 tit. 8 part. 1. — voti non tollitur morte superveniente in casibus, de quibus per n. fin. l. 7 tit. 8 part. 1. — Obligationes quibus quis adstringitur, et tenetur, non tolluntur per baptismum, n. 2 in fin. l. 5 tit. 4 part. 1. — Obligatio naturalis an oriatur ex maleficiis, n. 6 in fin. l. 15 tit. 13 part. 2, et n. 4 l. 5 tit. 12 part. 5. — Et in quibus obligationibus, qui prior est tempore, præferendus est omnibus aliis, n. 5 l. 75 tit. 18 part. 5. — Obligatio naturalis an teneat, et obliget filiumfamilias ad solutionem mutui, vel alterius recepti, n. 2 l. 4 tit. 4 part. 5. — naturalis tantum, an sit efficax ad agendum in foro ecclesiastico, vel in alio, n. 4 l. 5 tit. 12 part. 5. — naturalis non oritur, quando actus peccat in forma, ibidem.

OBLIGATIO naturalis, an sit in obligatione ex maleficio, dict. num. 4 dict. l. 5. — an inducatur, quando Princeps imponit subditis collectam, ibid. in fin. — Et aliquando de natura obligationis est, ut licet non dicatur,

quod aliqui obligentur in solidum, ipsi tamen in solidum teneantur, n. 2 l. 10 tit. 12 part. 5. — Obligatio naturalis, vel civilis, an tollatur per cessionem bonorum, n. 2 l. 5 tit. 13 part. 5. — Et an solita apponi in contractibus censeantur intervenisse in principio, licet hoc non probetur, quando illa aliquid adjiciunt obligationi, n. 8 l. 52 tit. 5 part. 5. — Obligatio neque fides nunquam se extendit ad facinora, num. 4 l. 2 per text. ibi, tit. 10 part. 5. — quando vitietur propter impersonalitem, quando verò non, n. 7 l. 5 tit. 11 part. 5. — quando potest à pluribus acquiri, an teneat ratione incertitudinis, n. 2 l. 7 tit. 11 part. 5. — an nascatur ex promissione facta ab aliquo in diem, et qualis, licet effectus suspendatur, n. 2 l. 12 tit. 11 part. 5. — an extinguatur re perempta, quando aliquid in genere fuit promissum, vel in quantitate; et quid si debeatur genus, species tamen est in solutione, n. 4 l. 18 ibi. — an nascatur statim, quando aliqui paciscuntur inter se de futura cessione, in casu, quando pactum valeat, n. 4 l. 53 tit. 11 part. 5. — principalis quando est bonæ fidei, an per stipulationem pœnalem videatur novata, n. 4 l. 34 ibi. — Et an in obligationibus ad factum liberetur quis præstando interesse, n. 5 dict. l. 54, et n. 4 l. 15 t. 14 part. 5. — Et an tunc si sit apposita clausula, *rato manente pacto*, teneatur quis præcisè ad factum, vel liberetur præstando interesse, ibid. — Obligatio dandi, sive sit in genere, sive in specie, an extinguatur propter justum impedimentum superveniens, et an tunc difficultas, vel tale impedimentum impediatur moræ et pœnæ commissionem, n. 4 l. 57 per text. ibi, t. 11 part. 5. — nulla est, quando promittitur aliquid torpe, vel injustum, n. 4 cum aliis ibi, l. 58 per text. ibi, tit. 11 part. 5. — fidejussoria est accessoria obligatio principali, n. 5 l. 1 tit. 12 part. 5. — Et cui obligationi accedere possit fidejussor, n. 2 cum aliis ibi, l. 5 tit. 12 part. 5. — Et quid si lex resistat contractui, vel procedat annullando actum, an tunc obligatio ista nascatur, n. 4 l. 5 t. 12 p. 5. — Obligatio naturalis an insit in obligatione ex maleficio, d. n. 4 d. l. 5 tit. 12 part. 5. — fidejussoria durat etiam post mortem rei principalis, et illam ad suos hæredes transfert, si ipse moriatur, n. 4 l. 16 t. 12 p. 5. — Et an fructus decimæ obligari possint, et quibus, n. 4 l. 5 t. 15 part. 5. — Obligatio generalis omnium bonorum ab aliquo facta ad quæ extendatur, gloss. l. 5 per text. ibi, t. 15 part. 5. — Et an se extendat ad bona futura, gloss. l. 5 ad fin. dict. l. 5. — Obligatio generalis omnium bonorum, an impediatur quòd quis non possit specialiter obligare aliquam rem ex illis generaliter obligatis, n. 4 l. 10 t. 15 p. 5. — Et nulla est possessio personarum obligationem, n. 5 in med. l. 11 ibid. — Obligatio per defunctum facta de bonis hæredis, an teneat sequuta aditione hæreditatis, n. 4 l. 7 t. 15 p. 5. — rei alienæ per debitorem facta an teneat, et quid si speret habere dominium illius rei, n. 4 d. l. 7 t. 15 p. 5. — rerum mobilium minoris, quæ servari possunt à tutore facta sine iudicis decreto, an teneat, vel non, n. 5 l. 8 t. 15 p. 5. — pignoris solvitur, quando debitor offert debitum, si creditor recipere noluerit, gloss. l. 58 per text. ibi, t. 15 part. 5. — pignoris solvitur aliquibus modis, n. 4 l. 59

per text. ibi, tit. 15 part. 5. — aliquando ex solutione non tollitur statim neque totaliter, n. 4 in fin. l. 2 t. 14 part. 5. — an oriatur ex delictis, vel an officium iudicis, et quando, n. 4 l. 15 tit. 14 part. 5. — an novetur per solam delegationem, n. 4 l. 15 per text. ibi, t. 14 p. 5. — Et an mutatio status impediatur novationem obligationis conditionalis, et qualis, n. 9 ibid. — Obligationes per filium in studiis factæ, an ejus fratres de communi solvere teneantur, n. 6 ad fin. l. 5 tit. 15 part. 6.

OBLIGARE an possit tutor generaliter bona minoris sine iudicis auctoritate pro observantia alicujus contractus liciti, n. 2 l. 4 tit. 5 part. 5. — an possit testator vel legare res hæredis sui, n. 2 l. 10 tit. 9 part. 6. — an possit quis suam majoriam pro dote, vel arris, vel simili consentiente Principe, et quando Princeps non possit dare licentiam istam, n. 3 quæst. 25 l. 52 tit. 9 part. 6, vide supra in verbo OBLIGATIO.

OBLIGANS, vide supra in verbo OBLIGATIO.

OBLIGATUS ad factum non liberatur præstando interesse, si in hoc lata sit sententia, n. 5 l. 5 tit. 27 p. 3. — Obligati in solidum à principio, si una eademque sententia sint condemnati, qualiter tunc in eos executio fieri debeat, n. 5 l. 4 tit. 27 part. 5, vide SUPRA PROXIMÆ.

OBLIVIO causatur ex longo tempore, n. 5 quæst. 4 l. 10 tit. 26 part. 4. — Oblivisci peccatum mortale non est peccatum mortale, sed sufficit de eo velle recordari tempore confessionis, n. fin. in fin. l. 22 tit. 4 p. 1.

OBSCURITAS, et quam plura de illis, qui obscure loquantur contra eos, n. 7 l. 5 tit. 15 part. 5. — Obscura loquutio nunquam approbatur, n. 4 l. 45 t. 18 p. 5.

OBSES, VEL OBSIDES, et an homo liber possit hodie dari pro satisfactione debiti, vel pro quacumque alia conventionem, n. 8 l. 5 tit. 13 part. 5. — Obsides qui dicantur, et an isti inviti aliquando dari possint, dict. n. 8 dict. l. 5. — Et an teneat obsidis promissio de non recedendo à certo loco, etiamsi ipse illud libere facere possit, ibid. — Obses an tantum pro causa publica, vel etiam pro privata dari possit, ibid. — Obsides quando dantur à Rege, tunc in illo sic dati obedire tenentur: et plura in hoc vide per dict. n. 8 dict. l. 5. — Obses cujus expensis se pascere debeat, n. 9 ibid. — ad aliqua servitia cogi non debet, neque tenetur, dict. n. 9. — Et an obsides possint testamentum facere, etiam quando fuerunt pro pace componenda dati, n. 4 cum aliis ibi, l. 16 per illum text. tit. 4 part. 6.

OBSEQUIUM præstare debet ille, qui ab aliquo beneficium recipit, n. 5 l. 5 tit. 27 part. 4, v. in verbo LIBERTUS, et verbo PATRONUS.

OBSTACULUM si aliquid sit in medio prius agi debet ad remotionem obstaculi, quàm ulterius procedatur, n. 6 l. 16 tit. 2 part. 5.

OBSTETRICES ad inspiciendas mulieres debent à iudice elegi, et etiam locus ubi inspiciatur, n. 6 l. 8 tit. 14 part. 5. — debent in obstetricando scientiam habere, et à quibus debeant examinari, n. 8 l. 17 tit. 6 part. 6.

OCCASIONEM interdicto præbens tenetur ad damna hospitalibus et ecclesiis data, n. 5 in fine, l. 14 tit. 9 p. 1. — Occasio fraudandi tolli debet, n. 15 l. 5 tit. 7 part. 5.

— peccandi non est, neque infidelibus danda, n. 4 l. 22 tit. 12 part. 5. — Occasionem damni dans damnum dedisse videtur, n. 4 l. 21 per text. ibi, tit. 54 part. 7.

OCCIDERE seipsum an liceat ob defensionem pudicitiae, n. 5 l. 3 tit. 16 part. 2. — christianum majus peccatum est, quàm paganum, n. 4 l. 2 tit. 8 part. 7. — an possit maritus illi, qui cum uxore sua alloquitur post prohibitionem solemniter sibi per maritum factam, n. 5 et 6 l. 12 tit. 14 part. 2. — Et quid si talis prohibitus sit nobilis, dict. n. 6. — Occidere non potest pater filium, etiam propter urgentem necessitatem famis, nisi in uno casu, vendere autem sic, n. 5 l. 8 per text. ibi, tit. 17 part. 4. — aliquem non licet propter conservationem propriæ vitæ, nisi ad defensionem, ibidem. — an possit servus sine aliqua pœna illum qui dominum suum occidere desiderabat, n. 8 per text. ibi, l. 5 tit. 21 part. 4. — non potest dominus servum suum pro nulla causa sine iudicis auctoritate, et quando sic, n. 5 et 6 l. 6 per text. ibi, tit. 21 part. 4, junct. ibi n. 7. — an possit frater inventum cum uxore sua in rebus veneris, et an idem sit dicendum in propinquo occidente taliter inventum cum propinqua sua, n. 7 l. 6 tit. 21 part. 4. — an liceat servo occisorem domini sui, et an propter hoc libertatem consequatur, n. 7 l. 46 tit. 5 part. 5. — an possit iudex ex indicis indubitatis, n. 4 cum aliis ibi, l. 26 per text. ibi, tit. 1 part. 7. — an liceat marito, cujuscumque conditionis sit, adulterum turpiter cum uxore sua inventum, etiam nobilem, num. 4 l. 15 t. 17 p. 7. — Et qualiter illos invenire debeat ut occidere possit, et quid si illos turpiter inveniat extra domum suam ibidem in n. 2 et 3. — Occidere an possit pater filiam suam adulteram, et illum qui cum ea simul turpiter jacebat, n. 4 l. 14 per text. ibi, tit. 17 part. 7. — Et quid si filia sit vidua vel virgo; et quid in filio reperiente matrem suam turpiter jacentem cum alio, et quid in rapto, n. 2 et 3 dict. l. 14 tit. 17 part. 7. — Occidere an possit quis, sine pœna et sine peccato, à lege defridatum, vel bannitum, et quando, n. 4 l. 5 tit. 27 part. 7. — Et an ille qui animo occidendi aliquem insidiavit eadem pœna debeat puniri, ac si realiter occidisset, n. 4 l. 2 per text. ibi, tit. 31 part. 7.

OCCIDENS aliquem consilio tantum est irregularis, etiamsi ille qui fuit consultus ut occideret, occidatur, n. 5 l. 14 tit. 6 part. 1. — an et quando in irregularitatem incurrat, vide supra in verbo IRREGULARIS, et verbo IRREGULARITAS. — jusso iudicis homicida non est, imò meretur, ordinari tamen non potest, n. 4 l. 17 tit. 6 part. 1. — aliquem proditoriè, an defendatur ab ecclesia, si ibid. confugerit, n. 8 l. 4 tit. 11 part. 5. — aliquem in ecclesia dum celebrantur divina, debet mori, n. 2 l. 9 t. 18 part. 1. — Vicarium Regis, sive Ducis, vel Marchionis, vel Episcopi, vel aliter offendendo, an debeat puniri ac si propriam personam Regis occidisset, n. 5 l. 13 tit. 4 p. 2. — Regis officiales an incidat in crimine læsæ majestatis, n. 4 l. 1 tit. 16 part. 2. — aliquem, vel illum percutiens coram Rege, vel iudice an incurrat in crimine proditiionis, n. 2 l. 2 tit. 16 part. 2. — Occidentis aliquem simul, an omnes teneantur de occiso, licet unus tantum lethaliter percuserit, n. 5 l. 5 tit. 16 part. 2. —